

disputants-חולקים- statement-מימרא ◊ קודמה מרכזית לסיכום והזרה- central point for summary and review < מובאה של פסקה קודמת- insertion of an earlier segment O מעשה- story key-מקרא:	challenge-קשיא- question-שאלה- answer-תירוץ- ! proof-ראיה-
--	---

ברכות-שלשה שאכלו		Talmud Navigator															
מימרא	מאן דאמר	א	ב	ג	ד	ה	ו	ז	ח	ט	י	כ					
במידי דלא ממאים נמי, לסלקינהו לצד אחד וליברך										ז		נא.					
משום שנאמר (תהלים ע"א) ימלא פי תהלתך.	תרגמא רב יצחק קסקסאה קמיה דרבי יוסי בר אבין משמיה דרבי יוחנן:										!	◊	נא.				
מי שאכל ושתה ולא ברך - מהו שיחזור ויברך?	בעו מיניה מרב חסדא:											^	◊	נא.			
מי שאכל שום וריחו נודף, יחזור ויאכל שום אחר כדי שיהא ריחו נודף?	אמר להו: [רב חסדא]											!	◊	נא.			
הלכך, אפילו גמר סעודתו יחזור ויברך	רבינא:											■		נא.			
טבל ועלה, אומר בעלייתו: ברוך אשר קדשנו במצותיו וצונו על הטבילה.	דתניא:											■	■	נא.			
ולא היא, התם - מעיקרא גברא לא חזי, הכא - מעיקרא גברא חזי, והואיל ואידחי אידחי.												■		נא.			
אספרגוס - יפה ללב וטוב לעינים וכל שכן לבני מעים, והרגיל בו - יפה לכל גופו, והמשתכר הימנו - קשה לכל גופו.	תנו רבנן:												■	◊	נא.		
מדקתני יפה ללב, מכלל דבחרמא עסקינן													ז	נא.			
וכל שכן לבני מעים	וקתני:												■	ז	נא.		
ללע"ט יפה לרמ"ת קשה	והתניא:												■	ז	◊	נא.	
כי תניא ההיא - במיושן													!	◊	נא.		
קונם יין שאני טועם, שהיין קשה לבני מעים, אמרו לו: והלא מיושן יפה הוא לבני מעים, ושתק - אסור בחדש ומותר במיושן	כדתנן:												■	!	◊	נא.	
שמע מינה.													!		נא.		
ששה דברים נאמרו באספרגוס: אין שותין אותו אלא כשהוא חי ומלא, מקבלו בימין ושותהו בשמאל, ואין משיחין אחריו, ואין מפסיקין בו, ואין מחזירין אותו אלא למי שנתנו לו ורק אחריו, ואין סומכין אותו אלא במינו.	תנו רבנן:													■	◊	נא.	
אין סומכין אותו אלא בפת	והתניא:													ז	◊	נא.	
לא קשיא הא בדחמרא, הא בדשכרא.														!	◊	נא.	
ללע"ט יפה לרמ"ת קשה	תני חדא:												■	ז	◊	נא.	
לרמ"ת יפה ללע"ט קשה	ותניא אידך:												■	ז	◊	נא.	
לא קשיא הא בדחמרא, הא בדשכרא.														!	◊	נא.	
רק אחריו לוקה	תני חדא:													■	ז	◊	נא.
לא רק אחריו לוקה	ותניא אידך:													■	ז	◊	נא.
לא קשיא: הא בדחמרא, הא בדשכרא.														!	◊	נא.	
השתא דאמרת לא רק אחריו לוקה - מימיו נורקון אפילו בפני המלך.	רב אשי:													■		נא.	
שלשה דברים סח לי סוריאלי שר הפנים: אל תטול חלוקך בשחרית מיד השמש ותלבש ולא תטול ידיך ממי שלא נטל ידיו ואל תחזיר כוס אספרגוס אלא למי שנתנו לך, מפני שתכספית	רבי ישמעאל בן אלישע:													■	◊	נא.	
אסתלגנית של מלאכי חבלה מצפין לו לאדם ואומרים: אימתי יבא אדם לידי אחד מדברים הללו וילכד.	ואמרי לה:													■	◊	נא.	
שלשה דברים סח לי מלאך המות: אל תטול חלוקך שחרית מיד השמש ותלבש ולא תטול ידיך ממי שלא נטל ידיו ואל תעמוד לפני הנשים בשעה שחוזרות מן המת, מפני שאני מרקד וכו' לפניהן וחרבי בידי ויש לי רשות לחבל.	רבי יהושע בן לוי:													■	◊	נא.	
ואי פגע מאי תקנתיה?														^		נא.	

ברכות-אלו דברים		Talmud Navigator											
מימרא	מאן דאמר	א	ב	ג	ד	ה	ו	ז	ח	ט	י	כ	
אלו דברים שבין בית שמאי ובין בית הלל בסעודה:												■	נא: מ
מברך על היום ואחר כך מברך על היין	בית שמאי:											◆	נא: מ
מברך על היין ואחר כך מברך על היום.	בית הלל:											◆	נא: מ
נטלין לידיים ואחר כך מוזגין את הכוס	בית שמאי:											◆	נא: מ
מוזגין את הכוס ואחר כך נטלין לידיים.	בית הלל:											◆	נא: מ
מקנה ידיו במפה ומניחה על השלחן	בית שמאי:											◆	נא: מ
על הכסת	בית הלל:											◆	נא: מ
מכבדין את הבית ואחר כך נטלין לידיים	בית שמאי:											◆	נא: מ
נטלין לידיים ואחר כך מכבדין את הבית.	בית הלל:											◆	נא: מ
נר ומזון בשמים והבדלה	בית שמאי:											◆	נא: מ
ובית הלל אומרים: נר ובשמים מזון והבדלה.	בית הלל:											◆	נא: מ
שברא מאור האש	בית שמאי:											◆	נא: מ
בורא מאורי האש.	בית הלל:											◆	נא: מ
אין מברכין לא על הנר ולא על הבשמים של נכרים ולא על הנר ולא על הבשמים של מתים, ולא על הנר ולא על הבשמים של עבודה זרה. ואין מברכין על הנר עד שיאותרו לאורו.												■	נא: מ
מי שאכל ושכח ולא בירך, בית שמאי אומרים: יחזור למקומו ויברך	[בית שמאי]											◆	נא: מ
יברך במקום שנוכר. ועד מתי מברך? עד כדי שיתעכל המזון שבמעיו.	בית הלל:											◆	נא: מ
בא להן יין אחר המזון, אם אין שם אלא אותו כוס - בית שמאי אומרים: מברך על היין ואחר כך מברך על המזון	[בית שמאי]											◆	נא: מ
מברך על המזון ואחר כך מברך על היין.	בית הלל:											◆	נא: מ
וענין אמן אחר ישראל המברך, ואין עונין אמן אחר כותי המברך, עד שישמע כל הברכה כולה.												■	נא: מ
דברים שבין בית שמאי ובית הלל בסעודה:	תנו רבנן											◆	נא: מ
מברך על היום ואחר כך מברך על היין, שהיום גורם ליין שיבא וכבר קדש היום ועדיין יין לא בא	בית שמאי:											◆	נא: מ
מברך על היין ואחר כך מברך על היום, שהיין גורם לקדושה שתאמר. דבר אחר: ברכת היין תדירה וברכת היום אינה תדירה. תדיר ושאינו תדיר - תדיר קודם.	בית הלל:											◆	נא: מ
והלכה כדברי בית הלל.												■	נא: מ
מאי דבר אחר?												?	נא: מ
וכי תימא התם תרתי והכא חדא - הכי נמי תרתי נניהו: ברכת היין תדירה וברכת היום אינה תדירה, תדיר ושאינו תדיר - תדיר קודם.												!	נא: מ
והלכה כדברי בית הלל												■	נא: מ
פשיטא דהא נפקא בת קול												?	נא: מ
איבעית אימא: קודם בת קול												!	נא: מ
ואיבעית אימא: לאחר בת קול, ורבי יהושע היא												!	נא: מ